

[Henning Hasle.]

det lykkes i saa stor Udstrækning som forudsat at placere de 2 Aars Obligationer til $1\frac{3}{4}$ pCt. Jeg vil haabe, det vil lykkes, men jeg tror i hvert Fald, der bliver en vis Forskel her, og det fremgaar i øvrigt ogsaa af, at den højtærede Finansminister kun har regnet med et Maksimumsbeløb paa 200 Mill. Kr., medens man regner med 300 Mill. Kr. paa de andre Poster. Man maa imidlertid haabe, at disse Penge bliver tegnet i saa stor Udstrækning som muligt. Vi har ved denne Situation undgaaet et Tvangslaan, og det synes jeg er heldigt, set fra alle Synspunkter. Jeg mener, at Frygten for, at en saadan Tanke skulde komme frem, muligvis ogsaa kunde animere mange private Mennesker og Institutioner til netop at tegne de Laan, der her er Tale om.

Med Hensyn til Spareobligationerne er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at det vistnok er meget tvivlsomt, om de faar nogen særlig Succes. For Folk, som har store Indtægter, vil den Skattebesparelse, som det drejer sig om, ikke betyde saa forfærdelig meget, og det vil det heller ikke for dem, der har mindre Indtægter, fordi Progressionen er saa stærk. Det er tvivlsomt, om denne Skattefritagelse vil lokke noget videre, jeg skal ogsaa græde tørre Taaer derover, for jeg synes i og for sig, at den Virksomhed, der udøves af Banker og Sparekasser, er saa god, at der ikke er saa forfærdelig meget Mening i at forsøge en Statskonkurrence paa dette Omraade. Som sagt, hvilken „Succes“ Tegningen af disse Beløb vil faa, stiller jeg mig tvivlende over for, navnlig med Hensyn til det 2-aarige Laan, men jeg haaber, det gaar godt, og jeg vil mene, at en Opfordring til at tegne disse Beløb vil være paa sin Plads.

Det er et stort Kompleks, der er Tale om, det drejer sig om en Milliardtransaktion. Paa den anden Side er det jo mere formelt, i hvert Fald den Side, der angaar den højtærede Handelsministers Ressort. De 500—600 Mill. Kr., dette Forslag drejer sig om, er ikke nogen Finanstransaktion i egentlig Forstand, men kun Spørgsmaal om, hvorledes Midlerne skal anvendes, hvor de skal placeres; jeg tror derfor heller ikke, at disse Forslag betyder nogen større Omvæltning i vore Forhold. Hvorledes det store Problem, der er opstaaet ved Pengeirigeligheden, de store Tilgodehavender i Nationalbanken, til sin Tid skal ordnes, kan vi i Dag ikke vide, det bliver det store og afgørende Problem, men det er Fremtiden forbeholdt at løse dette. Disse Lovforslag løser kun Problemet for Dagen og

Vejen, og til Gennemførelsen af dem tilsiger jeg Det konservative Folkepartis Medvirking.

Rasmussen (Gylling): Problemet de ledige Penge har i lang Tid beskæftiget store Dele af Befolkningen, ikke mindst i Bankkredse, i Nationalbanken og her paa Rigsdagen har det været diskuteret i lang Tid. Grunden dertil er, at man er ængstelig for, at de ledige Penge skal gøre Fortræd, ødelægge Realkreditte og bringe Inflation over vort Land.

Disse Lovforslag er altsaa Udtryk for de abnorme Forhold paa Pengemarkedet. Der er sikkert mange Mennesker, der ikke rigtig forstaaer, at der samtidig kan være Overflod af Penge og dog betales en høj Rente af Varegæld og andet. Grunden dertil er den, at der for Pengenes Vedkommende er Tale om et lukket Marked, og at de derfor ikke kan bevæge sig ad de sædvanlige Baner. Naar Pengene er saa dyre, som de faktisk er, for dem, der i Dag skal laane Penge i Bankerne, er Forklaringen vel simpelt hen den, at Pengeinstitutionerne i høj Grad maa have deres overflødige Penge anbragt i Nationalbanken uden at faa Rente, og dette medfører, at de Penge, der er i Arbejde, skal arbejde for dem, der ingenting bestiller. Derved bliver Forholdet det, at en høj Rente maa betales for de Penge, der er i Arbejde. En yderligere Grund til, at Forholdet er saadan, er, at der ikke er nogen Anvendelse for de ledige Penge i Produktionen, der er nedadgaaende. Varekøb kan ikke finde Sted i sædvanligt Omfang, fordi Materialer og Raastoffer mangler i betydelig Grad.

For saa vidt skulde det her foreliggende Lovforslag vedrørende Banker have en gavnlig Indflydelse for dem, der laaner Penge. Hidtil har de ledige Penge ikke givet nogen som helst Rente, i hvert Fald ikke i lang Tid i Nationalbanken. Nu skulde der dog være en vis Mulighed for at faa en beskedent Rente af disse Beløb, og det vil være meget kærkomment i vide Kredse af Befolkningen, hvis det kunde medføre en Lempelse i Udlaansbetingelserne. Jeg henstiller for min Part til Bankerne, at de, hvor det er muligt, gennemfører en saadan Lempelse; for i hvert Fald i store Kredse af Befolkningen er det ikke længere helt let at skaffe de nødvendige Midler til Forrentning. Det er i store Kredse af Befolkningen ikke længere saa særdeles godt med det økonomiske Grundlag.

Det har ogsaa sin store Betydning for hele vort Prisniveau, om man kunde holde